

عنوان مقاله:

طراحی مرکز تفریحی و آبی میاندوآب با رویکرد معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اکبر شکرزاده - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هریس

خداوردی جعفری - دکتری معماری دانشگاه آزاد تبریز، هیات علمی نیمه وقت، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی

خلاصه مقاله:

امروزه دیگر بر ما روشن است که هیچ شهر یا منطقه ای نمی تواند خود را مستقل از محیط اطراف بداند در این میان مراکز تفریحی به عنوان جزء ضروری و لایفناک محیط پیرامون شهرها می تواند عملکرد های معینی داشته باشد، عملکرد هایی مانند تزیینی و تفریحی که کمبود آن می تواند مشکلات جدی در حیات شهرها به وجود آورد. مراکز تفریحی در ایران موضوع جدیدی نیست اما پایداری زیست محیطی موضوعی جدید می باشد که مزایای مربوط به آن در گرو استفاده گسترده و کلان از آن می باشد. یکی از راه حل های رسیدن به پایداری زیست محیطی آشنایی با اهمیت فضای سبز و توجه به آن در راستای رسیدن به معیارهای توسعه پایدار می باشد. مقاله حاضر بر اساس روش توصیفی-تحلیلی تهیه شده است و هدف آن نقش طراحی مراکز تفریحی در شهرها در جهت نیل به معیارهای توسعه پایدار شهری می باشد. نتیجه آنکه اثرات توسعه مراکز تفریحی در شهرها، سبب بهبود کیفیت زندگی شهروندان می شود و به طور کلی موجب ارتقای پایداری زیست محیطی شهر در راستای تحقق اهداف توسعه پایدار می گردد. اهمیت مراکز تفریحی شهری و پارکها تا بدان حد است که امروزه وجود این کاربری به عنوان یکی از شاخص های توسعه یافتگی جوامع به حساب می آید.

کلمات کلیدی:

طراحی، فضای سبز شهری، معماری پایدار، توسعه پایدار، مرکز تفریحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607696>

